

Nr 707

Av herrar **Regnéll** och **Nordgren**, *angående anpassning av den svenska kredit- och kapitalmarknaden till den internationella utvecklingen.*

(Lika lydande med motion nr 584 i Första kammaren)

Efterkrigstiden har visat en klar tendens till fortskridande internationalisering av det svenska näringslivet med ett ökat beroende av svensk företagsaktivitet utomlands. Samtidigt har utländska företag blivit mera aktiva inom vårt lands gränser. Tendenserna till ökad internationalisering har emellertid varit ännu mera markanta i övriga Västeuropa än hos oss. Vi släpar påtagligt efter i denna för det ekonomiska framåtskridandet betydelsefulla utveckling. Orsaken härtill är framför allt de strävanden att så långt möjligt isolera den svenska kredit- och kapitalmarknaden från utlandet som kännetecknar den svenska ekonomiska politiken.

Hindren för en närmare anknytning av den svenska kredit- och kapitalmarknaden ligger väsentligen på två områden: i banklagstiftningen och valutaregleringen. I banklagen är det framför allt två bestämmelser som borde uppmjukas, förbudet mot att ge fleråriga krediter (större än 150 000 kr.) och de stela säkerhetsbestämmelserna.

På den internationella finansierings område är det främst svårigheten att ge medelfristiga krediter som verkar hindrande. För praktiskt taget alla utländska affärsbanker står sådana möjligheter till buds. Detta medför att de svenska bankerna ofta är förhindrade att delta i internationella finansieringsprojekt som förutsätter kreditavtal av internationellt vanlig typ.

Vår banklags hårda säkerhetskrav är framför allt till hinder när det gäller garantigivning vid svensk entreprenadverksamhet utomlands. Entreprenören har ofta svårt att skaffa erforderliga formella säkerheter, och vidare måste banken för garantier hålla viss täckning i eget kapital enligt samma regler som för inlåning.

Vårt exportkreditgarantisystem borde ytterligare kunna moderniseras för att underlätta internationell kreditgivning i samband med svensk export genom möjligheter till s. k. finanskreditgarantier, innebärande att något finansinstitut ger kredit direkt till en utländsk köpare mot exportkreditnämndens garanti. Svenska exportörer kan därmed använda sina finansiella resurser på annat håll. Förslag till finanskreditgarantier har redan

utarbetats av en arbetsgrupp inom u-beredningen (SOU 1963: 37) men ännu icke föranlett någon åtgärd.

Vad den svenska valutaregleringen angår, är attityden mot internationella kapitalrörelser över huvud taget restriktiv. Särskilt gäller detta s. k. portföljinvesteringar. Vårt land har i detta avseende inte alls följt med utvecklingen i andra västerländska industriländer, och detta innebär ett starkt handikapp för de svenska företagen i förhållande till deras utländska konkurrenter.

Med åberopande av vad sålunda anförts får vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller

att Kungl. Maj:t dels skyndsamt utreder och förelägger riksdagen förslag till de ändringar av banklagstiftning och valutareglering som erfordras för att underlätta en anpassning av den svenska kredit- och kapitalmarknaden till den internationella utvecklingen,

dels inför årets riksdag framlägger förslag om införande av s. k. finanskreditgarantier.

Stockholm den 26 januari 1964

Göran Regnéll

Hans Nordgren